

Folketingets Erhvervsudvalg

**ØKONOMI- OG
ERHVERVS MINISTEREN**

17. februar 2009

Vedlagt sender jeg min besvarelse af spørgsmål 1 ad L 83 stillet af udvalget den 13. februar 2009.

**ØKONOMI- OG
ERHVERVS MINISTERIET**
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Med venlig hilsen

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr 10 09 24 85
oem@oem.dk
www.oem.dk

Lene Espersen

17. februar 2009

Besvarelse af spørgsmål 1 ad L 83 stillet af Erhvervsudvalget den 13. februar 2009.

**ØKONOMI- OG
ERHVERVSMINISTERIET**
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr 10 09 24 85
oem@oem.dk
www.oem.dk

Spørgsmål 1:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 12. februar 2009 fra 3F Fagligt Fælles Forbund, jf. L 83 – bilag 4.

Svar:

I henvendelsen af 12. februar 2009 fra 3F Fagligt Fælles Forbund stilles en række spørgsmål om den foreslåede ændring i DIS-lovens § 10, stk. 2, men også spørgsmål, der mere generelt vedrører lov om Dansk Internationalt Skibsregister samt spørgsmål omkring beskatning, sygesikring m.m.

Om betydningen af lovændringen set i forhold til andre lovbestemmelser

I lovforslaget foretages ingen ændring i andre bestemmelser i DIS-loven, herunder § 10, stk. 3 om overenskomster for aftaler, indgået af udenlandske faglige organisationer, § 10, stk. 4 om anvendelse af lov om arbejdsretten eller i sømandsloven, ferieloven, reglerne om medlemskab af arbejdsløshedskasser eller de særlige skatteregler for søfarende.

Specielt om social sikring af de søfarende, beskatning m.m., jf. spørgsmål 1, 2, 3 og 5 fra 3F

Personer, der er ansat om bord på et DIS-skib, vil forsat være omfattet af sømandslovens beskyttelsesregler for de enkelte personalekategorier og de danske ferieregler. Det gælder, uanset den pågældendes bopæl eller nationalitet.

Indenfor EØS-området vil søfolk som udgangspunkt være omfattet af de sociale sikringsregler i det land, hvis flag skibet sejler for. Lovforslaget ændrer derfor ikke på de gældende betingelser for betaling af sygedagpenge. Søfarende, der arbejder på DIS-skibe, der anløber udenlandske havne, er forsat omfattet af særlige regler om sygedagpenge til søfarende. De er tillige omfattet af særlige regler om barseldagpenge for søfarende, når de arbejder om bord.

Det er korrekt, at en EU-søfarende først får dagpenge fra Søfartsstyrelsen

i 18 uger og herefter fra rederens hjemkommune, hvis den pågældende bliver syg om bord på et DIS-skib.

Lovforslaget ændrer heller ikke på de eksisterende regler om medlemskab af arbejdsløshedskasse. En EU-borger, der sejler under DIS mellem England og Holland vil kunne optages i en dansk a-kasse. Som dokumentation for, at den pågældende er omfattet af dansk social sikring, stilles krav om en attest E 101, der i Danmark kan udstedes af Sikringsstyrelsen som den kompetente lovvalgsmyndighed. Der henvises til artikel 13 i forordning nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelsen af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, og til § 7, stk. 1 i Arbejdsdirektoratets bekendtgørelse nr. 1399 af 13. december 2009 om arbejdsløshedsforsikring ved arbejde m.v. inden for EØS og i det øvrige udland.

Søfarende, der er ansat af en arbejdsgiver fra et andet EU-land end Danmark til at arbejde om bord på et DIS-skib, og som har bopæl i det pågældende land, er socialt sikret ved sygdom eller barsel i bopælslandet under opholdet om bord. Det følger af en særlig lovvalgsregel for søfarende i artikel 14 b, stk. 4, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71.

Hvad angår beskatningen, vil en sømand, der arbejder på et DIS-skib og som har bopæl i Danmark, være fuldt skattepligtig til Danmark, dvs. skattepligtig af samtlige sine indkomster. En sømand, som har bopæl i udlandet, og som arbejder om bord på et dansk skib, er derimod kun skattepligtig til Danmark af lønnen for dette arbejde. Når dette er sagt, gælder det dog, at der i realiteten ikke betales skat af DIS-indtægter, hvad 3F også er inde på.

Om indgåelse af overenskomster, dækningsområde m.m., jf. spørgsmål 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 og 14 fra 3F

Det kan indledningsvis bekræftes, at der ikke med lovforslaget er foreslået nogen ændring i den kompetencefordeling mellem danske og udenlandske organisationer, der er indeholdt i den eksisterende lovs § 10, stk. 2 og 3, hvorefter danske fagforeninger kan indgå overenskomster for de ansatte på DIS-skibe, som har den nærmeste tilknytning til Danmark, og hvor fagforeninger fra et andet land kan indgå overenskomster, som omfatter de ansatte, som har den nærmeste tilknytning til det pågældende land. Det er således fortsat danske faglige organisationer, der indgår overenskomster for personer med bopæl i Danmark.

Lovforslaget tydeliggør DIS-lovens overensstemmelse med EU-retten. Hermed imødekommes den kritik af loven, som Europa-Kommissionen har haft. Som det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 1, er der i forslaget til ny affattelse af § 10, stk. 2 nu indsat en eksplicit henvisning til EU-retten. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 10 og bemærkningerne hertil.

Efter EU-retten vil en person kunne anses for at have bopæl i Danmark, hvis denne har en tilstrækkeligt snæver tilknytning til Danmark. Som det fremgår af lovforslaget, er der valgt et bopælskriterium. Der lægges derfor ikke vægt på, om man er dansk statsborger eller statsborger i et andet EU-land. I vurderingen af, hvorvidt der er en tilstrækkeligt snæver tilknytning til Danmark, indgår den praksis, der følger af EU-retten.

Det fremgår ligeledes af lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 1, at det at arbejde om bord på et dansk skib ikke er en tilstrækkelig tilknytning til Danmark, men at det må bero på en konkret vurdering, hvorvidt en person uden dansk bopæl har opnået en sådan snæver tilknytning til Danmark. I tvivlstilfælde afgøres sagen af danske domstole.

Det kan bekræftes, at det fortsat er muligt for udenlandske organisationer at indgå overenskomster for arbejde om bord på DIS-skibe, ligesom der ikke er ændret i DIS-lovens § 10, stk. 3 om den personkreds, der kan være omfattet af sådanne overenskomster.

Tilsvarende finder lov om arbejdsretten fortsat anvendelse, jf. DIS-lovens § 10, stk. 4, herunder § 9 om bl.a. brud på kollektive overenskomster om løn- og arbejdsforhold og om lovligheden af at anvende kollektive overenskomster som kollektivt kampskridt. Dette gælder også, hvor en udenlandsk organisation måtte være part i sagen.

DIS-loven fastsætter i fuld overensstemmelse med dansk tradition fortsat ikke fx lønniveauet i kollektive overenskomster, hvad enten disse overenskomster er indgået med danske eller udenlandske faglige organisationer. Det samme er tilfældet med individuelle kontrakter.

Lovforslaget ændrer derfor ikke ved det grundlæggende princip om, at det samme faglige område kan være omfattet af forskellige overenskomster med forskellige løn- og arbejdsvilkår, og at der dermed fortsat vil kunne gælde forskellige løn- og arbejdsvilkår afhængigt af, hvilken overenskomst eller individuel kontrakt som regulerer arbejdsforholdet for den enkelte.